

Οριοθέτηση. Τι σημαίνει, γιατί είναι απαραίτητη και τελικά... πως γίνεται;

Φανταστείτε ότι ξυπνάτε μέσα σε ένα πυκνό δάσος και δεν έχετε ιδέα που βρίσκεστε!

Ποιο θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα κάνατε προκειμένου να βγείτε από εκεί και να επιστρέψετε στην ασφάλεια του σπιτιού σας;

Ενδεχομένως θα αναζητούσατε ένα μονοπάτι, θα προσπαθούσατε να βρείτε σημάδια πολιτισμού, ίσως και να εντοπίσετε πού είναι η ανατολή και πού η δύση για να προσανατολιστείτε.

Σίγουρα ένας καλός χάρτης θα βοηθούσε!

Σωστά;

Τώρα φανταστείτε τα όρια και τους κανόνες ως ένα χάρτη που χαρτογραφείτε εσείς με τα παιδιά σας. Έναν χάρτη πάνω στον οποίο εκπαιδεύετε καθημερινά τα παιδιά σας να συμβουλευούνται ώστε να μην περιπλανώνται άσκοπα μέσα στο χαοτικό κόσμο αλλά να κινούνται με ασφάλεια μέχρι να γίνουν ικανά να τραβήξουν το δικό τους μονοπάτι.

Ας ξεκινήσουμε από τις συστάσεις...

Αγαπάμε τα παιδιά μας άνευ όρων, ακόμα και όταν κάνουν λάθη.

Κυρίως όταν κάνουν λάθη!

Όπως δεν μαλώνετε το παιδί σας επειδή έπεφτε κατά την προσπάθειά του να μάθει να περπατάει, έτσι δεν μπορείτε να μαλώσετε το παιδί σας επειδή δεν έχει κατακτήσει μια δεξιότητα. Χρειάζεται επανάληψη και σταθερότητα.

Μα πόσες επαναλήψεις χρειάζεται!!!

Τόσες ώστε να κατακτήσει την επιθυμητή συμπεριφορά.

Αν όμως σας έχει κουράσει η επανάληψη τότε αλλάξτε τον τρόπο με τον οποίο διδάσκετε!

Διδάξτε την έννοια του σεβασμού. Τα παιδιά μαθαίνουν καλύτερα όταν μεγαλώνουν σε ένα ασφαλές περιβάλλον στο οποίο έχουν δικαίωμα να δοκιμάσουν, να κάνουν λάθη, να ξαναδοκιμάσουν και να μάθουν. Δείξτε τους ότι τα σέβεστε και εξηγήστε τους ότι περιμένετε και εκείνα να σέβονται εσάς.

☞ Για παράδειγμα... "Την ώρα που είμαι στο μπάνιο, έχω την ανάγκη να είμαι μόνη/μόνος μου, θέλω να περιμένεις 5 λεπτά, μη μου χτυπάς όλη την ώρα την πόρτα!"

Παράλληλα, όταν το παιδί δεν θέλει να κάνει κάτι ή όταν δεν είναι έτοιμο να κάνει κάτι οφείλουμε να το σεβαστούμε και να ερευνησουμε τους λόγους της άρνησής του.

Συζητήστε και αποφασίστε μαζί με τα παιδιά σας τους κανόνες που ταιριάζουν στην οικογένειά σας. Άλλωστε πρέπει να μάθουν να παίρνουν αποφάσεις και να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους!

Να είστε ακριβείς στα λόγια και τις πράξεις σας.

Αυτό που περιμένετε από τα παιδιά σας να κάνουν, οφείλετε να το κάνετε πρώτοι εσείς. Η εικόνα ενός γονέα που ουρλιάζει έξαλλος στο παιδί του...προκειμένου να σταματήσει να φωνάζει επιτέλους... δεν μπορεί να έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Αυτό που σίγουρα πετυχαίνουμε είναι να καλλιεργούμε τον φόβο και όχι τον σεβασμό.

Κατεβαίνουμε στο επίπεδό του, μιλάμε ήρεμα και με λογικά επιχειρήματα αλλά σπουδαιότερο είναι να ακούσουμε αυτό που θέλει να μας πει, να του δείξουμε πως "δίνω αξία στα λόγια σου και είμαι εδώ για να σε βοηθήσω να βρούμε από κοινού τη λύση."

Κατονομάζουμε τη συμπεριφορά, όχι το παιδί.

Όλοι, μικροί και μεγάλοι, κάποια στιγμή της ζωής μας έχουμε πει ψέματα, είτε από πεποίθηση, είτε από ανάγκη, είτε κατά συνθήκη...! Κάποιες φορές και το παιδί σας θα πει ψέματα, αυτό όμως δεν τον/την κάνει ψεύτη/ψεύτρα.

👤👤Λέμε λοιπόν «Αυτό που λες είναι ψέμα και ξέρεις πως το σωστό είναι να λες την αλήθεια. Γιατί επέλεξες να πεις κάτι που δεν είναι αλήθεια;»

👤👤Ενώ το να λέμε:

«Είσαι ψεύτης/ψεύτρα» προσβάλλει το παιδί και το κάνει να θυμώνει ή να ντρέπεται, με αποτέλεσμα να μένει στον χαρακτηρισμό και να μη προσπαθεί να μας πει τα πραγματικά αίτια της συμπεριφοράς του.

👤👤Να είστε σταθεροί, όχι απόλυτοι. Δεν είσατε δυο αντίπαλα στρατόπεδα που μάχονται μέχρι να επικρατήσει ο ένας ή ο άλλος! Παίζετε στην ίδια ομάδα! Τα παιδιά πάντα κάτι έχουν να μάθουν από εμάς ΚΑΙ εμείς πάντα κάτι έχουμε να μάθουμε από εκείνα! Αν λοιπόν αντιστέκονται συνεχώς σε έναν κανόνα... ακούστε τα! Μπορείτε πάντα να επαναπροσδιορίζεται τους κανόνες σας, είναι δείγμα εξέλιξης και ωριμότητας!

Τέλος, μην περιμένετε να γίνουν όλα μαζί και άμεσα. Η διαπαιδαγώγηση είναι δια βίου. Χρειάζεται επανάληψη, χρειάζεται παιχνίδι, χρειάζεται στοργή, χρειάζεται ενσυναίσθηση. Μη φοβάστε να κάνετε λάθη και επιτρέψτε στο παιδί σας να κάνει κι αυτό.

Σημασία έχει να κάνουμε λάθη, να τα αναγνωρίσουμε, να τα αγκαλιάσουμε και να τα διορθώσουμε.

Κανένας δεν γεννήθηκε γονιός, όλοι μας παιδιά γεννηθήκαμε.

